

K

Met een uitgebreid verhaal over het
kindertehuis in India

E

L ARCA DE NOÉ

R

K

B

A

N

ederlandse interkerkelijke gemeente

D

énia

28e jaargang
januari 2007

In memoriam Bert Schuurman.

Op zaterdag 9 december overleed Bert Schuurman en dit droeve bericht heeft onze Interkerkelijke Gemeente in Dénia diep geraakt. Drie maal is Bert samen met Janny in Dénia geweest en heeft Bert hier met groot enthousiasme de diensten in onze kerk geleid. Zijn preken waren altijd bijzonder en wel in die zin dat zijn tekstkeuze vaak zodanig was dat je de neiging had om te denken; "wat moet je daar nu mee, wat is daar over te zeggen". Maar altijd weer bleek dat er heel veel over te zeggen was. Wie herinnert zich hem niet, achteloos over de kansel geleund, bril bengelend in zijn rechterhand omdat hij die niet nodig had om zijn aantekeningen te raadplegen en wie was niet verbaasd om te horen wat Bert over die tekst te zeggen had. Het was altijd weer verrassend en anders dan we dachten dat het zou zijn.

Ook zijn Open Huizen en zijn leerhuizen die bovengemiddeld werden bezocht, blijven ons bij. Hij verstond de kunst om elk onderwerp, hoe complex ook, toegankelijk te maken voor alle bezoekers. Ook in die samenkomsten bleek altijd weer dat er andere opvattingen over het betreffende onderwerp mogelijk waren dan de gangbare.

Bert was een man die iets toevoegde en nooit afbrak. Zijn vaak kwajongensachtige humor, zijn levensvreugde en zijn nimmer afnemende honger naar kennis en zijn verlangen om die kennis door te geven aan anderen, wie heeft dat niet zo ervaren?

Mensen als hij zijn uitzonderingen en als gemeente mogen we dankbaar zijn hem in ons midden te hebben gehad. We zullen hem missen maar Bert heeft ook iets blijvends achtergelaten bij velen van ons en is dat niet wat telt?

Onze gemeente wenst Janny en de kinderen heel veel sterkte toe in deze moeilijke tijd waarin ze de altijd zo actieve Bert moeten missen. Als gemeente kunnen we niets van dit gemis wegnemen maar het mag misschien een troost zijn om te weten dat velen van ons iets waardevols hebben meegenomen van de ontmoetingen met Bert.

Voorwoord

Hans Koedijk

Als ik dit schrijf, is hebben we Kerstmis net achter de rug, als u dit leest is het jaar 2007 al weer enkele dagen oud.

Hoe ver weg is de eeuwwisseling alweer. Wat keken we daar naar uit. Wat zou er gebeuren als 1999 overgaat naar 2000? De televisie hield het nieuws van Australië nauwlettend in de gaten. Wij keken mee, en toen er om 0.00 uur niets gebeurde, de mensen feestvierden, er volop vuurwerk was en de televisiebeelden gewoon, net zoals altijd ons netvlies bleven vermoeien, ging er bij mij, en bij vele anderen een zucht van verlichting op. Geen computers die crashten, geen vliegtuigen die naar beneden kwamen op een andere dan de gebruikelijke manier: de wereld draaide gewoon door. Wij vlogen op die 1^e januari met Transavia naar Spanje, in een half vol/leeg vliegtuig. Wij kregen een soort durfbrevet, een getuigschrift dat we op de 1ste dag van de nieuwe eeuw hadden gevlogen en vooraf alle angsten hadden getrotseerd.

Nu, zeven jaar later, gaat de wisseling van het jaar geruisloos. Zeker in Spanje. Hier en daar een verdwaalde buitenlander die wat vuurwerk afsteekt, maar verder uiterlijke rust. Geen overdadig geknal – ze kunnen het wel die Spanjaarden, luister maar eens naar de afsluiting van de vele feesten elk jaar – alleen de traditionele druiven: bij elke slag van de klok één druif, dat zijn er dus twaalf in getal, een mond vol, en dan een toast, een kus en het nieuwe jaar is een feit. Al pratend met elkaar blik je nog wel eens terug naar dat bijna oude jaar. Wat is er toch veel gebeurd. De Nederlandse zenders laten op een avond in de oudejaarsweek de belangrijkste gebeurtenissen van dat jaar nog eens de revue passeren, en telkenmale moet ik toch weer denken: is dat allemaal dit jaar gebeurd, het lijkt al ‘eeuwen’ terug.

Vriendschappen waren gebroken maar zijn hersteld, vriendschappen waren goud waard maar zijn gebroken. Mensen vlogen elkaar om de hals als ze elkaar zagen en in datzelfde jaar zien ze elkaar plotseling niet meer staan. Kenden elkaar niet maar zijn nu dikke vrienden. De kerk was open, ging een maand dicht maar werd weer geopend. Predikanten kwamen en vertrokken, zes in getal. Aan hen en alle oude en nieuwe vrienden hebben we bijzondere herinneringen overgehouden. Ook hebben we in 2006 van vrienden definitief afscheid moeten nemen. Hun dood kwam wél en niet verwacht. In warme genegenheid zullen we hen gedenken en in onze harten meedragen. Hun plaatsen in de kerk zijn leeg, maar worden weer gevuld door anderen. Zo gaat de kerk verder in een wereld waar normen en waarden dreigen te verwelken en de wereldvrede elk jaar verder weg lijkt dan ooit.

Ik wens u allen een gezond en gezegend 2007 toe.

Het kindertehuis in India

Soemintra Pors-Rambaran Sansaar.

De Stichting Shantiprekash Children Home Rotterdam onderhoudt een kindertehuis in Nellore, een stadje ca. 180 km ten noorden van Chennai(Madras) in Zuid-India. De stichting is 20 jaar geleden ontstaan op initiatief van de inmiddels 90-jarige voorzitter Mevr. Olga Shantiprekash, toen deze bezoek kreeg van een zendeling uit India. Het kindertehuis werd aanvankelijk gerund door de vrouw van de zendeling en later door haar dochter.

Vorig jaar heeft het tehuis een nieuwe impuls gekregen met een bijna geheel nieuwe leiding onder bestuursvoorzitter Pastor Prabhu Doss, die met een staf van 3 personen de zorg voor de kinderen op zich heeft genomen. Overeenkomstig lokale wetgeving is er in Nellore een bestuur van 7 personen onder dezelfde naam als de Stichting in Rotterdam en er zijn vorig jaar 2 mensen van het Rotterdams bestuur aan het lokale bestuur toegevoegd.

Vier maanden geleden ben ik met mijn echtgenoot naar India geweest en heb daar een bestuursvergadering bijgewoond en enkele nieuwe investeringen gedaan. Zo kregen alle kinderen nieuwe kleren en een grote trommel met persoonlijke bezittingen. Het is ontroerend om te zien hoe blij kinderen zijn met zo'n persoonlijk bezit.

De meeste kinderen zijn wees, een enkele is halfwees, en zijn gerecruteerd uit de armste lagen van de bevolking, waar zij een bedelend zwerversbestaan hadden. In het gunstigste geval bekommerde zich een volwassene, die zelf ook niets te verhapstukken had, om zo'n kind. Van twee meisjes is b.v. bekend dat dit hun opa was. Van de meeste kinderen was de leeftijd niet eens bekend. Deze wordt dan geschat en de verjaardag wordt gefixeerd op 1 juli; in India zijn dus veel kinderen op 1 juli jarig.

Wat ons elke keer opnieuw opvalt is, dat kinderen die bijna niets hebben over het algemeen heel vrolijk en blij zijn; hun ogen lachen altijd; ze zijn kennelijk tevreden.

Maar, zoals overal, zijn er ook in een tehuis wel eens problemen. De overgang van het vrije zwerversbestaan naar de gedisciplineerde omgeving van een tehuis is in het begin wel eens moeilijk. Zo is vorig jaar een jongen weggelopen en verkoos de vrijheid van zijn vroeger bestaan, werd naderhand betrapt door de politie bij een kleine diefstal en moest daarna weer in het gareel lopen. Zulke voorvallen horen er natuurlijk, maar wel helaas, ook bij. In Nellore spreekt men Telegu. Dat is een beetje jammer, want het lijkt niet op mijn moedertaal Hindi. Dit betekent dat we nooit rechtstreeks met de kinderen kunnen praten, maar altijd via iemand die voor tolk speelt vanuit Hindi of Engels. Maar tot mijn verbazing merkte ik in augustus, toen mijn echtgenoot de kinderen in het Engels toesprak, wat

steeds in het Telegu vertaald werd, dat een meisje glimlachte om een grapje in de toespraak. Ik vroeg haar daarna of ze Engels verstond en dat bleek het geval. Voor het eerst in 20 jaar konden wij rechtstreeks met één van de kinderen praten. Dat was een groots moment.

Het belangrijkste is dat deze kinderen een eigen plekje hebben in Nellore, waar geborgenheid is, opvoeding en scholing (de scholen zijn vlakbij het tehuis) en ze maken kennis met een christelijke levensopvatting, daar zorgt de Pastor wel voor.

Soms blijkt dit ineens een vervolg te hebben. Zo is bekend dat een jongen van het tehuis later een bijbelstudie is gaan volgen. Pastor Prabhu Doss heeft hem daarbij nog begeleid. De jongen is inmiddels een man van 28 jaar en heeft een functie in een kerk in Nellore. Bij zijn doop kreeg hij de naam Mozes.

Het moet gezegd worden dat in India de mensen heel openlijk voor hun religie uitkomen. Zo zie je in elke riksja een hindu beeldje, al dan niet verlicht, en bij de ingang van elk gebouw de hindu god die door de eigenaar vereerd wordt. Zo kochten wij in augustus een nieuwe kast voor het tehuis en de afhandeling van de aankoop duurde nogal lang. Wat bleek? De Pastor liet het hindu beeldje in de kast vervangen door een afbeelding van de Man van Nazareth en dat kon, dat was ook in voorraad. De Indiase overheid staat niet sympathiek tegenover de christenminderheid, maar werkt niet officieel tegen.

Graag willen wij onze supporters die jarenlang hun financiële steun gegeven hebben ook op deze plaats bedanken voor hun bijdrage en wij blijven het kindertehuis warm aanbevelen. Het mag in dit verband opgemerkt worden dat in onze stichting niets aan de bekende “strijkstok” blijft hangen; zo zijn onze reis- en verblijfkosten voor India altijd privé betaald.

Een klein tehuis in India, een kleine oase middenin het drukke gewoel van het ogenschijnlijk chaotische Indiase leven van miljoenen mensen. Een druppel op een gloeiende plaat? Het zij zo, maar het is wel een druppel van liefde voor de minsten op deze aardbol.

De schrijfster van dit stuk is secretaris van het bestuur in Rotterdam en bestuurslid in Nellore.

De Gezegende

Dick de Dreu

Op nieuwjaarsdag – of wel de achtste kerstdag- wordt vanouds gelezen uit het boek Numeri 6 in combinatie met Lucas 2, 21.

In beide gedeelten gaat het over ‘de Naam’. Om de Naam van de Eeuwige en om de naam Jezus.

In beide gevallen gaat het om een Naam die tot zegen dient voor mensen.

De Heer zegene u en behoede u; de Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

Of: De genade van onze Heer Jezus Christus,.....

Met die woorden en het daarbij behorende gebaar sluiten we de dienst af.

De Naam en de nabijheid van de Eeuwige wordt ons dan toevertrouwd.

De gezegende Naam wordt ons toevertrouwd.

In dat rituele gebaar worden we tot gezegende mensen gemaakt.

Op zo'n moment worden we weer mensen van God genoemd.

Getooid met de Naam van de Eeuwige.

Met de Naam naar wie we genoemd zijn.

In dat eenvoudige gebaar wordt duidelijk waartoe wij mogen uitgroeien: om gezegende mensen te worden.

Want zegenen heeft ook altijd twee kanten: gezegend worden om voor anderen tot zegen te zijn.

Zegenen van de Naam is dus niet alleen voorbehouden aan voorgangers

Zegenen betekent boven alles de ander naar voren halen, groot maken, laten groeien, de plaats geven die hem of haar toekomt.

Zegenen is iemand omhooghalen.

Zegenen is het tegenovergestelde van: "iemand vastzetten" iemands schuld niet kwijtschelden, iemand *blijven* achtervolgen met die misstap, de toen betoonde ontrouw, de leugen.

Zegenen is iemand daarvan verlossen, vrij maken.

Zegenen is ook de ervaring dat je naam genoemd wordt: gekend zoals je je alleen op die manier ook *gekend weet bij God en de mensen*.

Het zijn woorden uit een oud dooprutueel: *hoe zal jullie kind heten, waarmee het zich gekend weet bij God en de mensen*.

En dan horen we de naam van het kind.

"Toen acht dagen vervuld waren, zodat ze hem moesten besnijden, ontving hij de Naam Jezus".

Wat gaan we doen....

Dick de Dreu

Wanneer al het vreemde en onbekende van een eerste keer “Dénia’ er niet meer is, weet je zo ongeveer wat er wel en niet mogelijk is in de gemeente. Het is allemaal wat minder spannend. Dat brengt een zekere ontspanning met zich mee. In veel gevallen is het een hernieuwde kennismaking. Anderen ontmoeten we voor een eerste keer, nu we in een andere periode van het jaar hier zijn.

We hopen in alle opzichten op een goede tijd met elkaar!

Wij luiden de zondag in....

Rondom de diensten op de zondagen zullen we thematisch stilstaan bij de betekenis van de verschijning van Jezus in zijn wereld en wat dat voor reactie oproept in de synagoge en gemeente.

Vanuit het eerste testament zullen de profeten Jesaja en Jeremia ons vergezellen en de evangelielezing komt voornamelijk uit Lucas. Drie maal wijken we uit naar Mattheus, en eenmaal naar Johannes. We volgen de klassieke lezingen die bij deze zondagen horen.

Er zijn een drie-tal bijeenkomsten gepland ter voorbereiding op de desbetreffende diensten. We komen in de pastorie bij elkaar gedurende anderhalf uur. We beginnen om 10.30 uur met een kopje koffie en we sluiten uiterlijk 12.00 uur af. Bij het te bespreken gedeelte is een toelichting geschreven en aan de hand van een leesmodel kunnen we ons verder inhoudelijk aan de tekst (en wellicht aan elkaar) oriënteren.

Deze bijeenkomsten worden gehouden op de woensdagen 24 januari, 7 februari en 21 februari 2007.

Inloopochtenden

Naast bovenvermelde bijeenkomsten zijn er een tweetal z.g.n. inloopochtenden.

Deze bijeenkomsten beginnen ook om 10.30 uur met een kopje koffie, maar hebben naast een inleiding en onderling gesprek ook een wat meer informeel karakter. De eindtijd ligt wat verder weg (zo rond 13.00 uur) en na afloop is er wellicht tijd voor een drankje o.i.d.

De eerste inloopochtend is 10 januari 2007. Thema is 'wat blijft?'. Of anders gezegd: 'wat is duurzaam temidden van (de vele) veranderingen'? Het is een zoektocht naar dat wat blijft van de veelheid van dat wat op ons afkomt. Wat is daarin duurzaam? Zijn daar ook vindplaatsen van?

Voor ieder deelnemer is er een samenvattende tekst beschikbaar.

Op woensdag 14 februari is de tweede inloopochtend. Thema: *Ouder worden (wij allemaal) verlies en winst.*

Ouder worden is niet alleen verlies van krachten, loslaten en terugtreden. Hopelijk zijn we ook wat wijzer geworden, milder. Dat kan winst zijn.

Voor ons geloofsleven is dat misschien ook wel het geval. Wat lieten we daarin los en wat hebben we (weer) gevonden?

Pastoraat

Wanneer u het idee hebt dat in de komende tijd een gesprek wenselijk is, dan hoor ik dat graag. Daarvoor kan eventueel een afspraak gemaakt worden: telefonisch, na de kerkdienst of inloopochtend. We bepalen dan samen wel waar en hoe we dan verder gaan.

Als u mij attent wil maken op een bepaalde situatie, of wanneer een bezoekje op prijs wordt gesteld, dan houd ik mij aanbevolen.

Voor een ieder van ons: 'Vrede en alle goeds'

Uit de kerkenraad

Cor Pors

Afgelopen maandag hadden we onze eerste kerkenraadsvergadering in het nieuwe jaar. Nadat Hans Koedijk de vergadering geopend had, hield onze predikant Dick de Dreu een korte overdenking over De Gezegende.

Na de vaste agendapunten, zoals vaststellen notulen van de vorige vergadering en de behandeling van inkomende- en uitgaande post, werden nadere afspraken gemaakt over de organisatie rond het koffiedrinken in de kerk, zoals schoonmaken van de percolators, de kopjes en de bevoorrading. Het kerstdiner werd geëvalueerd als zeer geslaagd en alhoewel de oorspronkelijke opzet bedoeld was voor de alleenstaanden onder ons tijdens de kerstdagen, is het thans een feestelijk hoogtepunt voor veel echtparen.

De kerstpot achterin de kerk heeft 710 Euro opgebracht. Er stond nog 250 Euro gereserveerd voor de Baptisten, zodat we besloten om deze Spaanse Gemeente 1000 Euro te overhandigen voor hulp aan mensen in onze regio, waarvan zij weten dat deze heel hard nodig is.

Er werd vastgesteld dat onze weblog een zeer positieve uitstraling heeft. Het heeft er zelfs toe geleid dat een onbekend persoon op vakantie in Noord Spanje gevraagd heeft ook de kerkband per e-mail te mogen ontvangen.

Aan het eind van de vergadering werden vragen van de wervingscommissie predikanten besproken en besluiten genomen.

Vakantiekerk

Maarten Verboon 27 nov.

Tijdens mijn vakantie bezocht ik het stadje Gandía in Spanje en kwam daar terecht op het industrieterrein, daar er ook diverse 'winkels' waren gevestigd. Mijn aandacht werd getrokken door een groot bord met de tekst: Centro Cristiano Esperanza. Net zoals je op vakantie vaak een kerk binnenloopt in een vreemde stad, wilde ook ik hier het fijne van weten. Via een lange gang kwam ik in een fabriekshal, die ingericht was als kerk. Enige muzikanten waren aan het oefenen. Al snel werd ik opgemerkt en aangesproken door een (jonge)man, die later de voorganger bleek te zijn. Ik beloofde hem zondag terug te komen. Dit heb ik ook gedaan. Wie schetste mijn verbazing toen ik zelf te laat aan kwam rijden, ook de voorganger er pas aankwam. Hij had wel haast en liet zijn vrouw en kinderen in een wat rustiger tempo naar het gebouw gaan. Bij de ingang werd iedereen gezond en als ik gewild had, had ik hier ook gebruik van kunnen maken. In de kerk was het 'feest' al begonnen met een band en voorzanger à la Marco Borsato.

Op een groot scherm werden de teksten geprojecteerd. Alleen het zingen duurde al een uur, het was dus achteraf niet zo erg als je wat later kwam. Toen volgden de mededelingen; er wordt een nieuwe gemeente gesticht in Valencia en de voorganger riep op om te helpen met metselen, schilderen en schoonmaken. Ook waren er 200 kunststof stoelen besteld. De mensen die vandaag voor het eerst in de kerk waren, moesten hun hand opsteken en kregen een welkomstbrief met daarbij een invulkaart, waarop men kon aangeven op welke wijze men contact wenste. Vervolgens werden er 6 volwassenen gedoopt, wat op zich voor een PKN-er als ik al een belevenis is. Op het podium stonden de vlaggetjes van de verschillende nationaliteiten die lid waren van de gemeente. Het volgende onderdeel was de preek. Hij gebruikte vol vuur een loopmicrofoon om zo een beter contact te hebben met zijn gemeenteleden. Ik was al bang dat hij mij ook iets in het Spaans zou gaan vragen. Alhoewel hij in het begin alles uit zijn hoofd deed, ging hij van lieverlee over op zijn aantekeningen. Hij maakte ook allerlei 'grapjes', waar hij zelf het hardst om moest lachen. Al kon ik niet alles verstaan, het was een bijzondere ervaring. Na bijna 3 uur was de dienst afgelopen. Er was geen koffie na de dienst.

Onderstaande brief had in de kerkband van december moeten staan:

Beste vriend(en)

Jeanne Kruik Dénia, 27 nov.2006

Vorig jaar om deze tijd had ik geen moed om kerstwensen te sturen. Gelukkig is het dit jaar stukken beter met mij. Echt uitweiden over mijn ziekte lijkt mij niet zo noodzakelijk. Ik beperk mij dan ook te zeggen dat het heel goed met mij gaat. Wel wil ik vertellen hoe goed de behandeling is geweest.

De professionele en humane wijze waarop de doktoren en de rest van het medisch personeel mij hebben geholpen is ongelooflijk. De behandelingen, die niet altijd even gemakkelijk waren, zijn toch door de manier waarop alles gebeurde, voor mij een reden geweest ook mijzelf voor 100% in te zetten. Niet alleen de medische wereld heeft veel voor mij gedaan, dat deden ook mijn kinderen en kleinkinderen en dat doen ze nog steeds. Altijd kan ik een beroep op hen doen. En dan niet te vergeten alle vrienden en bekenden, die vanaf het begin tot het einde zo'n belangstelling hebben getoond. Dit op diverse wijzen met bloemen, brieven, telefoontjes, bezoeken, prachtige gedichten en gebeden. Pas als je zo ziek bent, besef je goed hoe fijn het is te weten, dat je er niet helemaal alleen voor staat. Ik heb hier erg veel steun aan gehad en ben dan ook zeer dankbaar en daarom wil ik iedereen hiervoor hartelijk bedanken.

Momenteel voel ik mij, hoe gek het misschien ook mag klinken, zelfs beter dan voordat ik ziek werd. Dit komt ook vooral door de 30 kg. die ik ben

kwijtgeraakt. Hilarisch is het wel, dat ik bij het kopen van kleding soms naar de Grote Matenafdeling stap.

Wel prettig is, dat ik weer 5 kg. ben aangekomen en dat dit mooi constant blijft. De artsen zijn zeer tevreden, maar ik mag beslist niet te dik worden.

De controle is nog wel erg streng, maar ik wil daar niet continu aan denken. Ik ben heel gelukkig met alles wat ik nog heb. Het verlies van Huib is nog erg zwaar ook voor de kinderen. De gedachten en herinneringen aan hem maken een hoop goed. Ook het verlies van mijn broer is soms moeilijk te verwerken.

Ik heb weer wat van mijn activiteiten opgepakt. Fitness en zwemmen, nog niet zo intensief, maar het begin is er. Ook maak ik veel gebruik van de computer. Het concertbezoek, iets dat altijd zeer ontspannend voor mij is, staat weer op de agenda. Sinds 3 weken zit ik op Chinese les op de Universiteit op Afstand "UNED" hier in Dénia. Ik zit weer als een brugklasser huiswerk te maken en natuurlijk is dit schrijfwerk echt moeilijk. Ik schiet al lekker op, want ik kan al "Happy Birthday" in het Chinees zingen. Ik weet niet wat slechter is mijn Chinees of mijn zingen. Ook ben ik weer begonnen met het schrijven van het "Familieboek". Ik kon niet lezen of schrijven, omdat ik daar de rust noch de concentratie en ook de kracht niet voor kon vinden. Nu maak ik weer reisjes en tripjes naar Madrid voor controles. Mijn kinderen maken het goed. 5 kleinkinderen zitten op de universiteit en de jongsten resp. 6^e klas en eerste klas lagere school.

Ik eindig nu met voor iedereen deze wensen:

PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN GEZOND EN VOORSPOEDIG 2007.

Kerkband per post

Hans Koedijk

Zoals in november vorig jaar is aangekondigd, zal het toesturen van de kerkband stoppen voor diegenen die nog niet hebben betaald voor de kerkband van het jaar 2006. In november hebben die personen een rode stip op hun kerkband gehad. Ook in januari staat deze stip op de hen toegepaste kerkband.

Dit betekent: we hebben nog niet het minimale bedrag van € 12,50 ontvangen. De toezending stopt dan per 1 maart 2007.

Het kan natuurlijk zijn dat u wel betaald hebt maar dat de penningmeester niet kon traceren van wie dat bedrag afkomstig was. Als dat het geval is wilt u mij dan even bellen: 00 34 678 034 752.

Kerstfeest

Cas en Klaas

Wij hebben met een groep mensen uit Jávea op 1e kerstdag een kerstdiner

gehad waar het doel van de kerstpot van onze kerk in Dénia ter sprake kwam. Spontaan werd voor de kerstpot 81 euro ingezameld. Langs deze weg nogmaals dank aan alle gulle gevers.

Even voorstellen

Piet en Edo Luynenburg

We zijn sinds begin november in Jávea tot eind april 2007 en zijn van plan om in Spanje te gaan wonen. We hebben hier nu een villaatje gehuurd. In Nederland wonen we in Herkingen op Goeree-Overflakkee. Ons huis daar staat nu te koop. We zijn nu hier aan het rondkijken naar leuke huizen en leuke plekken.

Piet heet eigenlijk Sytske, maar heeft de bijnaam Piet gekregen, omdat zij als kind, als er iets werd uitgedeeld, altijd brulde: "Piet ook!"

We hebben 3 kinderen + 1 pleegzoon. Piet heeft in de gezondheidszorg gewerkt, toen de kinderen nog klein waren een tijd niet en op het laatst in de bejaardenzorg. Als vrijwilliger begeleidde ze de laatste jaren een aantal chronisch zieke mensen.

Ik (Edo) was directeur van een basisschool en kwam later in het onderwijsadvies terecht. Als hobby heb ik via staatsexamens de conservatoriumdiploma's voor orgel en piano gehaald. Ik ben één van de organisten van de Protestantse gemeente te Oostvoorne, waar een prachtig gerestaureerd Bätz / Friedrichs orgel uit 1789 staat. Sinds begin oktober 2006 ben ik met

prepensioen.

Thuis in Herkingen hebben we via de kinderbescherming en Europese kinderplicht veel kinderen voor kortere of langere tijd opgevangen als crisisopvang. Het was altijd een drukke boel, vooral in de zomervakanties. We hadden ook veel beesten: kippen, een koetje, een paar schapen, een geit en honden en katten. Daar zijn alleen 2 honden en 2 katten van over; die hebben we nu in de caravan meegenomen naar Spanje.

Het bevalt ons hier prima in Spanje. Het valt ons op, hoe ontspannen het leven hier is tussen de mensen van onze leeftijd. Via de kerk in Dénia en de Nederlandse vereniging te Jávea hebben we al een heel stel leuke mensen ontmoet. Het idee, om hier permanent te gaan wonen, neemt daardoor steeds vastere vormen aan.

Totdat ons huis is verkocht, zijn we van plan hier van november t/m april de winterperiode door te brengen. We proberen dus november 2007 hier weer terug te zijn na de zomerperiode in Holland.

Collecten

Henk de Jong

	kerk	.diaconie	onderh.	soc.proj	totaal	aant. bezoek.	
03-09-06	120,90			101,35	222,25	29	
10-09-06	132,81		114,94		247,75	43	
17-09-06	198,50	137,68			336,18	55	
24-09-06	187,10		179,10		366,20	70	
01-10-06	234,22			296,90	531,12	67	
08-10-06	214,10		215,61		429,71	78	
15-10-06	224,13	157,70			381,83	76	
22-10-06	207,26			190,16	397,42	79	
29-10-06	166,53		167,01		333,54	57	
05-11-06	159,89			146,95	306,84	54	
12-11-06	178,43	150,25			328,68	53	
19-11-06	120,50			148,96	269,46	44	
26-11-06	100,01		88,64		188,65	40	
03-12-06	105,81			110,54	216,35	42	kerstpot
10-12-06	99,45	110,50			209,95	43	kerstpot
17-12-06	122,91		166,16		289,07	44	kerstpot
24-12-06	109,50			108,96	218,46	40	kerstpot
25-12-06	168,55	133,95			302,50	64	kerstpot
31-12-06	149,84		96,70		246,54	56	kerstpot
	3000,44	690,08	1028,16	1103,82	5822,50	1034	760,98

Gelukkigewenst

Hans Koedijk

In de onderstaande rubriek worden de personen genoemd die de komende maand 75 jaar of ouder worden. Mochten er omissies zijn of foutieve vermeldingen worden gedaan, wilt u dit mij dan meedelen?

De kerkelijke gemeente van Dénia feliciteert de volgende personen:

februari 2007
Mevrouw Dubbink
Mevrouw Kok
Mevrouw Stoter
De heer Smith

Moge zij in gezondheid hun verjaardag vieren.

*Mededelingen:**Hans Koedijk*

- Hieronder vindt u de datum waarop en het doel waarvoor tijdens de komende kerkdiensten wordt gecollecteerd.

Sociale projecten zijn:

21 jan kerk en diaconie (H.A.)	1 Dominicaanse Republiek
28 jan kerk en sociale projecten	2 Ooghulp wereldwijd
4 febr kerk en onderhoud	3 Lilianefonds
11 febr kerk en sociale projecten	4 Kindertehuis India
	5 Oikocredit

- De eerstvolgende kerkband wordt waarschijnlijk uitgereikt op zondag 11 februari a.s.
- In de maanden januari en februari gaat Ds. D.C. de Dreu uit Middelburg voor in onze kerkdiensten. En in de maanden maart en april hoopt voor te gaan Ds. H.H.Wind uit Heerenveen.

- Open huis,**

Datum: **woensdag 10 januari**Plaats: **pastorie**Onderwerp: **Wat Blijft** : duurzaamheid te midden van veranderingen

Begin met koffie: 10.30 uur en om 11 uur volgt de inleiding.

- De **gemeentevergadering** is vastgesteld op **vrijdag 4 mei 2007**
- Indien u in Nederland in het vervolg de kerkband per e-mail zou willen ontvangen, kunt u dit aan mij kenbaar maken via het sturen van een e-mail aan **jjkoedijk@gmail.com**. Ik zal er voor zorgen dat u een exemplaar van de kerkband rond de tweede zondag van de maand in uw elektronische brievenbus ontvangt.
- De kerkband wordt vanuit Spanje verstuurd. Wilt u *mij* in kennis stellen van mutaties (zie achterzijde van deze Kerkband)?.....
- De volgende kerkenraadsvergadering wordt D.V. gehouden op maandag 5 februari 2007. Mocht u onderwerpen in deze vergadering behandeld willen zien dan kunt u verzoek daartoe, met redenen omkleed, richten aan de scriba.

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Dénia

Iglesia evangélica holandesa

Reg. No. 3053-SE/A C.I.F. Q 0300445D

www.nigDénia.web-log.nl

Internet

Postadres: Calle Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Dénia.

Kerkgebouw : Evangelio-El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Dénia.
38° 50' 40" NB en 0° 06' 26" OL

Kerkdienst: Iedere zondag om 11.00 uur.

Pastorie: Calle Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Dénia.
Bezoek gaarne telefonisch aankondigen. tel. 96 578 5045Kerkenraad: Voorzitter Hans Koedijk, Calle de Sagitario 4,
03737 Jávea. tel. 96 579 5065 / 678 034 752
Vice voorzitters: Bram Gerth (96 579 5152) en
Cor Pors (96 646 0841)Scriba: Wim van der Velde, Avenida del Puerto 22, Jardines del
Mar, bloque II, 2D. 03730 Jávea. tel. 667916002 (en in Ned. 035
6240161)Financiën: Piet van der Brugge tel. Ned. 075 617 3048
Bankrelatie in Spanje: B.B.V.A. te Jávea.
Rekeningnummer: 0182 0142 00 0201505998
T.n.v. Iglesia evangélica Holandesa
Bankrelatie in Nederland: Postbanknummer 42 23 567 in
Geldrop, t.n.v. Kerkvoogdij Ned.interk. gem. te Dénia.
Of IBAN: NL02PGTD00042 23 567
BIC PGTB NL 21
in Geldrop, t.n.v. Kerkvoogdij Ned.interk. gem. te Dénia.Huismeester: Anneke Koedijk. tel.96 579 5065
(wnd)Organisten: Edo Luynenburg tel. 636 426 729
Chris Ooms. tel. 96 578 3694
Cor Pors. tel. 96 646 0841Hulp in nood: Willy Bakker. tel. 96 645 6075
Martine Gerth. tel. 96 579 5152Kerkband: Hans Koedijk. Calle de Sagitario 4,
03737 Jávea. tel. 96 579 5065 / 678034752
e-mail: jjkoedijk@gmail.com